

Діакони и дрѹ, кои бѣхѹ надошли въ монастырѣ и чакахѹ мѣченическѹ смѣрть, отговорихѹ на проводенны-тѣ, че тій имѣхѹ едного царѣ Исуса Христа, кой-то е на небето, и че нещѣхѹ да сѣ поклонѣхѹ на идо-лы-тѣ и проч. Испратенни-тѣ сѣ завѣрнахѹ и приказахѹ на княза все що-то видахѹ и чюхѹ; тогава, той разгнѣвенъ, праща войни да ѹловѣхѹ Юліана и да мѹ го доведѣхѹ; а монастырѣ, наедно съ хората вѣтрѣ, да запалѣхѹ; и тѣмъ изгорахѹ всички-тѣ кол-ко-то бѣхѹ тамъ, Епископи, Свѣщенни и дрѹгы-тѣ прибранни Христіани на число до десять хыль. А дѣшъ, кой-то сѣ скончавѹ мѣченически. А Юліанъ, ѹловенъ, доведохѹ го прѣдъ княза, кой-то, съ много хитры дѣмы и свѣтваніѣ, като не сполѣчи да го приклони за да принесе жѣртвѣ на идо-лы-тѣ, прѣда-де го на мѣжы. Най-напрѣшь, пространъ на земѣ-тѣ, и вѣхѹ съ жѣлѣзны прѣчкы до толкосѣ, що-то мѣ сѣ испотрѣшихѹ ко-сти-тѣ. — Единъ отъ слѣгы-тѣ, кой-то бѣ-ше слѣпъ съ едно то си око, исцѣленъ отъ мѣченика, повѣрва въ Христа, и той часъ го посакохѹ. И Келсѣ князовъ сынъ на